

Có một đôi trai gái nọ yêu nhau tha thiết và sắp sửa tiến đến hôn nhân. Một hôm, người con gái nghe tin người yêu bị tai nạn, đang cấp cứu trong bệnh viện. Nàng liền tức tốc đến nơi thì được bác sĩ cho biết anh ta đang trong tình trạng nguy kịch, có lẽ không sống được bao lâu nữa. Vào thăm chàng, thấy chàng đang hấp hối trên giường bệnh, nàng lao tới ôm chầm lấy người yêu, hôn lên môi chàng và thì thầm gọi tên chàng.

Như có một sức mạnh huyền bí, chàng trai tỉnh táo đôi chút và mấp máy nói qua hơi thở:

- Em yêu quý..., có lẽ anh không qua được... anh chỉ tiếc rằng... từ ngày đầu tiên mình yêu nhau đến bây giờ... anh chưa khi nào...được nhìn thấy thân hình của em... Hãy...giúp...anh...

Nàng nghe thấy thế thì thoáng lưỡng lự, nhưng rồi cũng chiều theo ý muốn của người yêu...

Và như được tiếp sức sinh lực, chàng dần dần hồi tỉnh và qua được cơn hiểm nghèo. Họ liền tổ chức tiệc cưới sau khi chàng trai được xuất viện.

50 năm sau... Một hôm trở trời, ông lão phều phào nói với vợ:

- Bà nó à...Hôm nay tôi thấy khó ở quá...!

Câu chuyện xưa chợt trở về trong ký ức của bà lão làm bà búng tỉnh. Bà thì thào:

- Ông ơi, ông quay mặt vào tường đi. Bao giờ tôi bảo quay ra thì mới được quay ra nghe!

Một lát sau...

- Xong rồi! Ông quay lại đi!

Ông lão từ từ quay ra nhìn... nắc nham... lại từ từ quay vào trong...rồi “đi” luôn!!!

## Nghĩ lại

Nghĩ lại đi đằng ấy. Là do lão húng nhanh quá thôi

Lão húng nhanh quá thì đã không “từ từ quay vào trong”

Có lẽ lão tử thân vì “50 năm phục vụ vẫn chưa được về hưu” ☒)

húng nhanh vì

ko chết mới lạ

☒☒☒☒☒☒☒

=))) móa dễ thương

☒☒☒

Cái chết vì gái là cái chết rất tê tái